

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ

พุทธศักราช ๒๔๘๒

พุทธศักราช ๒๔๘๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

บริติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗

เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 16 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 11 มีนาคม 2487

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกัน
ภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482

และโดยที่มีเหตุฉุกเฉิน ซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรให้ทันทั่วทั้งมิได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้โดย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธ
ศักราช 2482 พุทธศักราช 2487”

มาตรา 2 พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้แก้คำว่า “กะชวงกลาโหม” และคำว่า
“รัถมนตรวิว่าการกะชวงกลาโหม” ในพระราชบัญญัติป้องกัน
ภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และในกตกะชวง ระเบียน
ข้อบังคับและประกาศซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน

11 มีนาคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 16

พระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว เป็น “กะชวงมหาตไทย” และ
“รักษมนตรีว่าการกะชวงมหาตไทย” ตามลำดับ ทุกแห่ง

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้ใช้ความต่อ
ไปนี้แทน

“มาตรา 6 เมื่อผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศแห่ง
ราชอาณาจักรปฏิบัติราชการไม่ได้ ให้ผู้รักษากรแทนผู้อำนวยการ
ป้องกันภัยทางอากาศแห่งราชอาณาจักร ซึ่งรักษมนตรี
ว่าการกะชวงมหาตไทยแต่งตั้ง ปฏิบัติราชการแทน ”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 6 ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482

“มาตรา 6 ทวิ ในกรณีฉุกเฉิน และได้มีประกาศตั้ง
ผู้บัญชาการทหารสูงสุดขึ้นแล้ว ถ้าผู้บัญชาการทหารสูงสุด
เห็นสมควร จะสั่งให้ราชการการป้องกันและมั่นคงภัยทาง
อากาศอยู่ในบังคับบัญชาของผู้บัญชาการทหารสูงสุดก็ได้ ใน
กรณีดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุดแต่งตั้งผู้
ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศแห่งราชอาณาจักร และผู้

ตอนที่ 16 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 11 มีนาคม 2487

รักษาการแทนผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศแห่งราชอาณาจักรขึ้นใหม่”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 9 ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศแห่งราชอาณาจักรมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาภัยทางอากาศได้”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 12 ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว ให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่จัดการป้องกันและบรรเทาภัยทางอากาศให้เหมาะสมกับสภาวะแห่งท้องถิ่น และให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศส่วนท้องถิ่น เทศมนตรีเป็นผู้ช่วย

11 มีนาคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 16

ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุม และ
ให้ผู้บังคับการตำรวจ ผู้กำกับการตำรวจ ผู้บังคับกอง
ตำรวจและนายอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ช่วยควบคุมการ
อำนวยความสะดวกทางอากาศส่วนท้องถิ่นของเทศบาลนั้น
ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ แต่
ในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 ทวิ วรรคแรก ผู้บัญชาการ
ทหารสูงสุดจะแต่งตั้งผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศพิเศษ
ประจำเทศบาลใด ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการ
ป้องกันภัยทาง อากาศพิเศษประจำเทศบาลนั้น ๆ มีอำนาจ
หน้าที่ควบคุมเทศบาลเกี่ยวกับการป้องกันและบันเทาภัยทาง
อากาศ และมีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับการป้องกันและบันเทา
ภัยทางอากาศ ตลอดจนสั่งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลให้ดำเนิน
การเกี่ยวกับกิจการเช่นว่านั้น "

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 13 ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482

"มาตรา 13 ทวิ ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควรจะ
กำหนดท้องที่การป้องกันภัยทางอากาศออกเป็นแขวง ด้วย

ตอนที่ 16 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 11 มีนาคม 2487

ความเห็นชอบของผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศภาคก็ได้
ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศส่วน
ภูมิภาคและท้องถิ่น แต่งตั้งผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศ
แขวงในเขตท้องที่ของตน

ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศแขวงอยู่ในบังคับ
บัญชาของผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศส่วนภูมิภาคหรือ
ท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

ในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 ทวิ วรรคแรก ผู้อำนวยการ
ป้องกันภัยทางอากาศแห่งราชอาณาจักรจะแต่งตั้งผู้อำนวยการ
ป้องกันภัยทางอากาศพิเศษประจำแขวงใด ๆ ก็ได้ ในกรณี
เช่นว่านี้ ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศพิเศษประจำแขวง
มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการป้องกันและบันเทาภัยทางอากาศใน
แขวงนั้น และมีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับการป้องกันและ
บันเทาภัยทางอากาศ ตลอดจนสั่งเจ้าหน้าที่ของส่วนภูมิภาค
และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลในแขวงนั้น ให้ดำเนินการเกี่ยวกับ
กิจการเช่นว่านั้น "

11 มีนาคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 16

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา 15 ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว
คณะกรรมการป้องกันภัยทางอากาศส่วน ท้องถิ่น ประกอบด้วย
นายกเทศมนตรีเป็นประธาน เทศมนตรีผู้ช่วยการป้องกัน
ภัยทางอากาศพิเศษประจำแขวง ผู้อำนวยการป้องกันภัย
ทางอากาศแขวง และบุคคลซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งด้วย
ความเห็นชอบของข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นกัมการ แต่
ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศพิเศษ
ประจำเทศบาลตามความในมาตรา 12 ให้ผู้อำนวยการป้องกัน
ภัยทางอากาศพิเศษประจำเทศบาลเป็นประธาน และให้
นายกเทศมนตรีเป็นรองประธาน

ในท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล คณะกรรมการ
ป้องกันภัยทางอากาศส่วนภูมิภาค ประกอบด้วยข้าหลวง
ประจำจังหวัดเป็นประธาน กรรมการจังหวัด ผู้อำนวยการ
ป้องกันภัยทางอากาศพิเศษประจำแขวง ผู้อำนวยการป้องกัน
ภัยทางอากาศแขวง และบุคคลซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัด

ตอนที่ 16 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 11 มีนาคม 2487

แต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศภาคเป็นกัมการ ในการพิจารณาวิธีป้องกันและบันเทาภัยทางอากาศเกี่ยวกับท้องที่อำเภอใด ให้นายอำเภอแห่งอำเภอนั้นเข้าร่วมประชุมด้วย และในกรณีเช่นว่านี้ ให้นายอำเภอมีสิทธิอย่างกัมการ”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 16 ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศ มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยการเฉลี่ยใช้ หรืออาศัยเครื่องมือเครื่องใช้ สถานที่และเจ้าหน้าที่อันเกี่ยวกับการป้องกันและบันเทาภัยทางอากาศในท้องที่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศนั้น”

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 ให้เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยทางอากาศซึ่งผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศแห่งราชอาณาจักร หรือผู้อำนวยการ

11 มีนาคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 16

ป้องกันภัยทางอากาศภาคแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่ตรวจตรา
การจัดการป้องกันและบันเทาภัยทางอากาศส่วนภูมิภาคและ
ส่วนท้องถิ่น และให้คำแนะนำผู้อำนวยการป้องกันภัยทาง
อากาศส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในท้องที่ซึ่งอยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศนั้น"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 21 แห่งพระราช
บัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 21 ในกรณีฉุกเฉินให้ผู้อำนวยการป้องกันภัย
ทางอากาศส่วนภูมิภาค ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศ
ส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศแขวง ผู้
อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศพิเศษประจำเทศบาล และ
ผู้อำนวยการป้องกันภัยทางอากาศพิเศษประจำแขวง มีอำนาจ
เรียกร้อยราศตรในท้องที่ของตนให้รวมมือช่วยกันป้องกันและ
บันเทาภัยทางอากาศอันเป็นประโยชน์ส่วนรวมได้ และจะ
เรียกยานพาหนะ เครื่องมือและเครื่องใช้อื่น ๆ ที่จำเป็น
สำหรับการป้องกันและบันเทาภัยทางอากาศซึ่งอยู่ในท้องที่นั้น
มาใช้ก็ได้"

ตอนที่ 16 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 11 มีนาคม 2487

ในกรณีฉุกเฉินดังว่านี้ เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยทางอากาศ หรือบุคคลซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่เช่นนั้น จะอาศัย ไร่ที่ดินและอาคารใด ๆ ก็ได้”

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช 2482 และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา 32 ให้มีสันนิบาตช่วยป้องกันและบันเทาภัย ทางอากาศขึ้นสันนิบาตหนึ่ง มีสภาพเป็นนิติบุคคลพลายได้ ความควบคุมดูแลของกรมป้องกันภัยทางอากาศ ในกะชวง มหาดไทย มีวัตถุประสงค์ที่จะแนะนำ ฝึกฝน อบรมให้ ประชาชนรู้จักหน้าที่ปดัติการป้องกันและบันเทาภัยทางอากาศ และจัดหาผู้ช่วยเหลือ และ อุปกรณ์ในการป้องกันและบันเทา ภัยทางอากาศ”

มาตรา 14 ให้รัฐมนตรีว่าการกะชวงมหาดไทยรักษาสการ ตามพระราชกำหนดนี้ .

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี